

Població: 7600 habitants al nucli i 2000 més a la resta del terme municipal.

Altitud: 171 metres respecte el nivell del mar i fins a 1400 al municipi.

Clima: Mediterrani. Les temperatures són dolces i fresques, però la marca més característica del Vallespir és la humitat; és molt humida. Les pluges es produeixen de manera abundant a la tardor, concentrades en pocs dies amb situacions de bloqueig de les perturbacions mediterrànies.

Precipitacions: 760 l/m² de mitjana anual.

Vegetació: mediterrània d'alzines i suredes.

Distàncies: a 7 km de l'autopista, a 30 km de Perpinyà, a 180 km de Barcelona, a 200 km de Montpeller, a 250 km de Toulouse...

Ubicació geogràfica: a la vall mitjana del riu Tec, estès fins la serralada del Canigó, que separa el Vallespir de l'Alt Empordà. Superfície de quasi 40 km².

Ubicació política: és la capital de la comarca del Vallespir, i pertany al departament francès dels Pyrénées-Orientales, amb capital a Perpinyà.

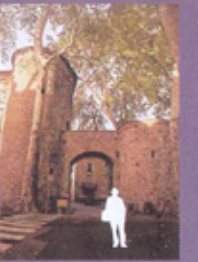
Orígens: Al segle IX. Les antigues muralles són de finals del segle XII. El pont del Diable o de Ceret és de 1340.

Canvis polítics: El 1660 tingué lloc la conferència de Ceret, que reuní els comissaris encarregats d'establir la nova frontera franco-espanyola, d'acord amb el Tractat dels Pirineus de 1659, signat per les corones espanyola i francesa i que posava fi a La Guerra dels 30 anys, pel qual se cedien les comarques del Rosselló, el Conflent, el Vallespir, i el Capcir, conegudes com la Catalunya Nord (denominació atribuïda a Norbert Font i Sagué el 1897).

Economia: Avui és una economia subsidiària de la resta de França, basada en el turisme, el lleure, el comerç i altres formes de terciari, quan, abans de la separació de la Catalunya Sud -el seu mercat natural-, trobava la subsistència en l'artesanat (tèxtil, tints, adob de pells) i l'economia ramadera i forestal de muntanya.

Els artistes: des del 1909, al voltant de l'escultor Manolo Hugué i del músic Déodat de Séverac, hi acudiren nombrosos artistes plàstics, com Picasso, Matisse, Braque, Soutine, Herbin, Cocteau, Juan Gris, Max Jacob i Chagall, que formaren un primer grup en el qual es desenvolupà, en part, el cubisme. Se sentiren molt atrets pel clima, el paisatge i la llum de Ceret. Després també s'hi refugiaren artistes que fugien de la Guerra Civil Espanyola i de la Segona Guerra Mundial. També van passar per Ceret: Masson, Gargallo, Apel·les Fenosa, Brune, Miró, Tàpies, Viallat, Toni Grand i Brossa.

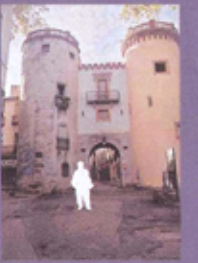
El museu: El Museu d'Art Modern de Cèret es va crear el 1950 en els locals d'una antiga presó rehabilitada amb les col·leccions donades pels artistes que hi havien passat temporades des de 1909. El 1992 s'inaugurà la rehabilitació i ampliació (d'uns 2000 m²) del museu, projecte de Jaume Freixa, Michel Gerber i Philippe Pous que guanyaren un concurs internacional el 1987. El visiten 100.000 visitants a l'any, concentrats a les èpoques estiuenques i als caps de setmana.

LA TOUR D'ESPAGNE
Es troba aprop de la plaça de Picasso i ha estat restaurada recentment. Acull el museu d'Arqueologia.

LES ARCADES
Es troben aprop de la plaça de Picasso i són un lloc important de reunió de la gent del poble.

LA PORTE DE FRANCE
Està al final del Boulevard Maréchal Joffre. La casa que es troba entre les dues torres és del XIX i d'inspiració italiana.

ESGLÉSIA SAINT-PIERRE
Es troba al centre del poble. Té una façana molt senzilla però per la qualitat dels seus retaules és una de les grans esglésies barroques del Rosselló.

PLACE DES NEUFS JETS
Va ser construïda durant el regnat dels Reis de Mallorca i simbolitza la importància de l'aigua al poble.

BOULEVARD MARÉCHAL JOFFRÉ
És el passeig comercial del poble i s'hi troben la majoria de botigues. Conté plataners centenaris.